לְךָ פֶּסֶל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר
בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא
תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן
אָבֹת עַל בָּנִים עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי
וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃ פ
לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא
אֶת שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃ פ זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
לְקַדְּשׁוֹ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ
וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל
מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ
וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַיָּם וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה
אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃ פ כַּבֵּד
אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃
לֹא תִרְצָח׃ פ לֹא תִנְאָף׃ פ לֹא תִגְנֹב׃ פ
לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר׃ פ
לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת
רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר
לְרֵעֶךָ׃ פ וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת
וְאֶת הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת הָהָר עָשֵׁן
וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל

אמר יהוה אלהי ישראל אנכי הרתי את
אבותיכם בימים הימה אראיתם מארים
מיעלים שבע
אשר יעבדם ולא שמעו
ולא השיבו איש את הרעה ומעלליהם
ותשלחו את כל עבדי הנביאים
בלי השכם ושלח ולא שמעו אלי
ולא הטו את אזנם
ויקשו את עורפם
הרעו מאבותם
ודברת אליהם את כל הדברים האלה
ולא ישמעו אליך
ותקרא להם ולא יענו אותך
ואמרת אליהם זה הגוי אשר לא שמעו
בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר
אבדה האמונה ונכרתה מפיהם
גזי נזרך והשליכי והשאי על שפי
קינה כי מאס יהוה ונטש את דור
עברת חמתו
כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאם יהוה
שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי
עליו לטמאו
ובנו את במות התפת אשר בגי בן הנם
להבעיר את בניהם באש
אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי
לכן הנה ימים באים נאם יהוה
ולא יאמר עוד התפת וגי בן הנם
כי אם גי ההרגה
וקברו בתפת מאין מקום
והיתה נבלת העם הזה למאכל
לעוף השמים ולבהמת הארץ
ואין מחריד
והשבתי מערי יהודה ומחוצות ירושלם
קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה
כי לשמה תהיה הארץ לחרבה׃ פ
בעת ההיא נאם יהוה יוציאו את עצמות
מלכי יהודה ואת עצמות שריו
ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים
ואת עצמות יושבי ירושלם
מקברותם
והשטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים
אשר אהבום ואשר עבדום
ואשר הלכו אחריהם
ואשר דרשום
ואשר השתחוו להם
לא יאספו ולא יקברו
לדמן על פני האדמה יהיו
ונבחר מכל המשפחות הנשארות
מן הרעה הזאת
בכל המקומות הנשארים
אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות׃ פ
ואמרת אליהם כה אמר יהוה
הנפל ולא יקום
אם ישוב ולא ישוב
למה שובבת העם הזה ירושלם
שובבת נצחית
החזיקו במרמה מאנו לשוב
הקשבתי ואזן
לא כן דברו איש על רעהו
לא נחם לאמר מה עשיתי
כל שב במרוצתו
כסוס שטה במלחמה
אף חסידה בשמים ידעה מועדיה
ותור וסוס ועגור שמרו את עת בואנה
ועמי לא ידעו את משפט יהוה
איכה תאמרו חכמים אנחנו
ותורת יהוה אתנו
אכן הנה לשקר עשתה עט שקר סופרים
הבישו חכמים חתו ונלכדו
הנה בדבר יהוה מאסו
וחכמת מה להם
לכן אתן את נשיהם לאחרים
שדותיהם ליורשים
כי מקטן ועד גדול כל בצע בוצע
ומנביא ועד כהן כל עשה שקר
וירפאו את שבר עמי על נקלה
לאמר שלום שלום
ואין שלום
הבושו כי תועבה עשו
גם בוש לא יבושו
והכלם לא ידעו
לכן יפלו בנפלים
בעת פקדתים יכשלו
אמר יהוה אסף אסיפם
אין ענבים בגפן
ואין תאנים בתאנה
והעלה נבל
ואתן להם יעברום
כי חטאנו ליהוה
נקוה לשלום ואין טוב
לעת מרפא והנה בעתה
מדן נשמע נחרת סוסיו
מקול מצהלות אבירו
רגזו כל הארץ
ויבאו ויאכלו ארץ ומלואה
עיר וישביה
כי הנני משלח בכם נחשים
צפענים אשר אין להם לחש
ונשכו אתכם נאם יהוה
מבליגיתי עלי יגוני
עלי לבי דוה בי
הנה קול שועת בת עמי
מארץ מרחקים
היהוה אין בציון
אם מלכה אין בה
מדוע הכעסוני בפסיליהם
בהבלי נכר
עבר קציר כלה קיץ
ואנחנו לא נושענו
על שבר בת עמי הושברתי
קדרתי שמה החזקתני
הצרי אין בגלעד
אם רפא אין שם
כי מדוע לא עלתה
ארוכת בת עמי
מי יתן ראשי מים
ועיני מקור דמעה
ואבכה יומם ולילה
את חללי בת עמי
מי יתנני במדבר
מלון אורחים
ואעזבה את עמי
ואלכה מאתם
כי כלם מנאפים
עצרת בוגדים
ידרכו לשונם קשתם
לא לאמונה גברו בארץ
כי מרעה אל רעה יצאו
ואתי לא ידעו נאם יהוה
איש מרעהו השמרו
ואל כל אח אל תבטחו
כי כל אח עקב יעקב
ורע כל רע יהלך
ואיש ברעהו יהתלו
ואמת לא ידברו
למדו לשונם דבר שקר
העות נלאו
שבתך בתוך מרמה
במרמה מאנו דעת נאם יהוה
לכן כה אמר יהוה צבאות
הנני צורפם ובחנתים
כי איך אעשה מפני בת עמי
חץ שחוט לשונם
מרמה דבר
בפיהו שלום את רעהו ידבר
ובקרבו ישים ארבו
הלא על אלה נאם יהוה
אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי
על ההרים אשא בכי ונהי
ועל נאות מדבר קינה
כי נצתו מבלי איש עובר
ולא שמעו קול מקנה
מעוף השמים ועד בהמה
נדדו הלכו
ונתתי את ירושלם לגלים
מעונות תנים
ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב׃

חסלה לואלה הנביאים׃